

YAKINDAN BİLMEK (TANIMAK)

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

yakından bilmek (tanımak) *Deyim* bir kimseyi, bir şeyi bütün özellikleriyle bilmek veya tanımak.

ATASÖZLERİ VE DEYİMLER SÖZLÜĞÜ

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu kendi oğullarını bildikleri gibi **yakından bilirler**. Onlardan bir grup ise bile bile hakkı gizlerler. **2/BAKARA-146**

İhsan Aktaş Meali

O kendilerine kitap vermiş olduğumuz kimseler (Yahudi ve Hıristiyan alimleri) kendi çocuklarını bildikleri gibi onu (bizim tarafımızdan peygamberin getirmiş olduğu o mesajın doğruluğunu ve Mescid-i Haram'daki Kâbe'nin hem kendilerinin hem de İbrahim ve önceki bütün peygamberlerin kiblesi olduğunu) da bilirler. Fakat onlardan bir fırka, hiç şüphe yok ki bilir oldukları hâlde gerçeği gizlerler.* 2/BAKARA-146

İhsan Aktaş Meali Bakara Suresi 146. Ayet Açıklaması:

* Ayette geçen (يعرفونه) “ya’rifunehu”daki zamir (المسجد الحرام) **Mescid-i Haram’a, Kabe’ye, kibleye** gider. Bu nedenle “Onu bilirler.” şeklindedir. Çünkü (يعرف) aynı zamanda (يعلم) “ya’lemü” anlamına da gelir. Ama maalesef mevcut mealler bundan önceki ayetlerde peygamberin ismi geçmediği hâlde (يعرفونه) daki (hü) zamiri peygambere raci yapmışlardır oysa ‘o’ zamiri, ismi geçmeyene raci yapılamaz. Ama bu ayetten önceki ayetler, **Mescidi Haram- kible**den söz ettiği için (يعرفونه) daki (hü) zamiri buna gider. Yani burada, kitap ehlinin kendi çocuklarını tanıdıkları gibi tanıyıp bildikleri şey, **bağlam gereği “kible”** olmalıdır.

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu kendi oğullarını bildikleri gibi **yakından bilirler**. Kendilerini **hüsranı uğratanlar** ise işte onlar inanmayanlardır. **6/ENAM-20**

İhsan Aktaş Meali

Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler(in bilginleri), kendi öz oğullarını bildikleri gibi onu da (Kur’an’ın Allah tarafından vahyedildiğini de) bilirler. Ama kendilerine yazık etmiş olanlar var ya, işte onlar (bu şekilde) inanmıyorlar.* 6/ENAM-20

İhsan Aktaş Meali En’âm Suresi 20. Ayet Açıklaması

* (يعرفونه) “ya’rifunehu” daki zamirin **Kur’an’ı gösterdiği yorumu** ise **bağlamla** daha uyumludur. Aşağıda da **İbn Aşür**, bu yönde ayetin tefsirini yapmıştır. Ayrıca ayette geçen (يعرفونه) “ya’rifunehu” tanımak anlamında değildir çünkü tanımak, bir şeyin fiziki yönünü, şeklini ve suretini ifade eder. Oysa onların Hz. Muhammed’i şeklen tanımaları ne anlama gelir? Ayette yüce Allah onu şeklen mi tanıdıklarını söylüyor? Böyle bir şey olur mu? Demek ki bu kelimenin anlamı tanımak değil, bilmektir. Ayrıca (يعرفونه) daki (hu) zamiri de **Allah’ın tek bir ilah olduğuna veya Kur’an’a** gider. Yine (اعرف) (اللغة العربية) “a’riful lügatel arabiye” yani “Arapça dilini biliyorum.” diyorsun. Ben Arapça dilini tanıyorum, demiyorsun. İşte burada da (يعرفونه) “ya’rifunehu” onu tanıyorlar değil, biliyorlar şeklindedir. Bir de peygamber ismi bu ve daha önceki ayetlerde geçmiyor ki buradaki (o) zamiri ona gitsin. Ama önceki ayette hem Allah’ın tek bir ilah olduğuna hem de vahyedilen Kur’an’a vurgu yapılmaktadır. İşte bağlam gereği **“Kur’an”** anlamı önceliklidir.